

Grotesk ~ A Gotik Destansı

GE Graven tarafından

Bölüm IV

Avignon Şehri ~ Mayıs 1347

Öğleden sonra havası yoğun bir yağmur kokusuyla doluydu; batı gökyüzü simsiyahdı.

Kardinal Lean, İngiltere'den Avignon'a geldi ve ağır koruma altındaki bir at arabasıyla Château Mallow'un avlusuna görkemli bir şekilde girdi. Kalabalığın adımlarından toz bulutları yükseldi, ancak yaklaşan kalabalığın önünde toplanan toz bulutları tarafından yutuldu. Fırtına. Otobüs giriş kapısına yaklaşırken Lean öne oturdu, pencereden dışarı baktı ve öncü birliğin bazı üyelerinin şaşkın bir halde etrafta dolaştığını fark etti.

Lean'in muhafız kaptanı, perişan haldeki muhafızlarına "Hazır ol! Hazır ol!" diye bağırarak atını ileri sürdü . Hiçbiri emrine uymadı. Kaptan atını durdurdu ve en yakındakini yakaladı. "Çavuş! Burada neler oluyor? Bunu hemen açıklayın !" "Hemen cevap ver!" Çavuş, sarhoş bir halde bayılmış gibi sersemlemiş bir şekilde yukarı baktı; gözleri odaklanmamış, ağız kelimeleri zorlukla oluştuyordu.

"Bu saçma oyun yeter artık!" diye gürledi Kardinal. Lean , geniş kenarlı şapkasını rüzgara karşı hafifçe eğerek arabadan fırladı.

Kaptan ve diğer üç koruma muhafızı, Kardinal ve Lean'in maiyetine katılarak şatoya girdiler . Yukarı katta, Kardinal Basiliste'nin yatak odasına yaklaştıkça sürekli bir uğultu sesi yoğunlaştı . Odaya girdiler ve donakaldılar. Birkaç kişi inledi ve bakışlarını kaçırdı. Kardinal Lean bir mendil çıkarıp burnunu ve ağzını kapattı, bu sırada bir muhafız açık pencereye koşup kustu.

Lean'in önünde, simsiyah ve şişmiş bir Basiliste yatağında kaskatı yatıyordu, yüzü sarı arıların yapışkan yığınıyla kaplıydı. Böcekler açık pencereden içeri girip çıkıyor, kafasının çukurlarından sokulmuş kurtçukları taşıyorlardı. Ölü Kardinal ise kaskatı ve çürümüş bir halde, gözleri yerde kurumuş kirli paralar gibi dururken, hiç de rahatsız görünmüyordu. Lean pencereden dışarı, yaklaşan fırtınanın rüzgarlarında eğilip dans eden uzak ağaç tepelerine baktı. Sonra dikkatini odanın sıcak, durgun ve havasız iç mekanına çevirdi; hareketsiz havası hafif lavanta ve eski insan atığı kokularıyla karışmıştı. Birkaç vızıldayan böcek vücudunu arıyor , başının etrafında vızıldayan bir hale gibi dolanıyordu.

Ancak Lean, bu tür inceliklere düşkün bir adam değildi. Dairedeki eşyaları daha detaylı inceledi, gözleri masanın üzerindeki parşömen yaprağına takıldı — daha yakından incelemek için öne doğru adım attı. Lean, Kardinal'in kendisine hitaben yazılmış son sözlerinin yazılı olduğu parşömeni kaldırdı. Kısa bir süre sonra, grup şatodan girdikleri kadar aceleyle çıktı. Lean yürürken mektubu inceledi . "Apokrifa! Rüzgar gibi koşun!" diye homurdandı arabaya atlarken . "Hemen binin!" diye bağırdı kaptan, eyerin üzerine atlarken muhafızlarına.

Adamlar atlarına doğru koştu. Kaptan, atını grubun başına doğru mahmuzladı. Araba sarsıldı ve ileri fırladı. Lean gözlerini mektuptan ayırdı ve ürperdi. Yirmi dört askerden oluşan hücum eden bir orduyla Kardinal, Avignon'dan uzaklaşarak, Rhone Nehri Köprüsü üzerinden batıya, Apokrifaya ve ufku yutan devasa bir fırtına bulutuna doğru ilerledi. Ancak Lean'in dikkati, Apokrifaya ilişkin tüm konulardan habersiz kalan Papa Clement'e karşı olan ağır sorumluluğuyla meşguldü .

Kardinal Xavier ve Basiliste'nin öldürülmesinin ardından Lean, hayatta kalan son Üst Konsey üyesiydi; Konseyin neredeyse beş yüzyıldır gizli tuttuğu her şey artık onun omuzlarındaydı. Ve kanonik hukuk, Mesih'in Vekili'nin -yönetici papanın- konseyin en yüksek rütbeli üyesi olduğunu öngörse de, Lean, Clement'e doğrudan yaklaşmanın zor, hatta imkansız olabileceğini biliyordu. Daha önce, bir Kardinal olarak Clement, kendi gözünde Apokrif Konseyinin konumunu güçlendirecek herhangi bir öneriye şiddetle karşı çıkmıştı. Clement her zaman

Lean, Konseyin Kardinaller Koleji'nin otoritesini zayıflattığını düşünüyordu. Lean, Papa olduktan sonra adamın tavrının değiştiğine dair hiçbir umut beslemiyordu . Yine de, gerekirse zorla bile olsa Clement ile görüşmeyi sağlamaya kararlıydı . Ve eğer bu noktaya gelirse, bu itaatsizlik eylemini , Apokrif Konseyi tarihinde daha önce hiç yapılmamış bir şey yaparak haklı çıkarmaya hazırdı: Apokrif arşivindeki kanıtları çıkarıp bizzat Clement'e sunmak.

Lean ve Clement karakter olarak birbirlerinin zıtlarıydılar; sürekli çatışıyorlardı. İkisi de bunun farkındaydı. Lean az konuşan, mütevazı, endişeli ve samimi bir adamdı. Clement ise patavatsız ve sabırsızdı, lüks ve sosyal yaşam tarzından zevk alıyordu; Papa olarak tavrı, Tanrı'nın sert elçisinden ziyade zarif bir hükümdara benziyordu. Aralarında geçen konuşmalar ise resmi, kısa ve genellikle olaysızdı. Dört yıl boyunca...

Clement'in tahta çıkışından bu yana, Kardinal Basiliste apokrif metinlerle ilgili konularda Papa'ya defalarca başvurmuştu . Her seferinde, Clement'in daha acil konularla ilgilenmesi gerektiği gerekçesiyle görüşme talebi reddedilmişti ; bu konular arasında yeni saray inşaatı, devlet işleri, maliye ve vergilendirme yer alıyordu. Clement , Kardinal Basiliste'in ölümünden sonra bile Yüksek Konsey'e yeni üyeler atamayı ihmal etmiş ve bu ihmali, bir zamanlar güçlü olan bu kurumun zayıflamasına neden olmuştu. Bu durum, neredeyse kesinlikle kasıtlı bir ihmalkarlıktan kaynaklanıyordu. Ancak Lean'in artık Clement'e baskı yapmaktan ve ona Apokrif Konseyi'nin kadim kurumuna karşı sorumluluğunu hatırlatmaktan başka seçeneği kalmamıştı.

Konsey, Papa Benedict XII'nin emriyle 1334 yılında inşa edilmişti. Papalık makamını Roma'ya geri döndürme arzusunun dile getirmesine rağmen, tüm Papalık kayıtlarını Vatikan'dan Fransa'daki yeni kaleye taşımıştı. Mezar benzeri yapı, Rhone'un geniş ve nemli vadisinde, üç tarafı dik yamaçlarla çevrili, ikinci nesil ormanlar ve dikenli çalılıklarla örtülü bir alanda yer alıyordu. Doğuda, Avignon surları nehir vadisinin üzerinde yükselirken, hemen batıda şehrin ihtişamı ve kokusu azalıyordu .

Roma Kilisesi'nin mührünü taşıyan, sıkı güvenlik önlemleri altında bulunan at arabası, uzun çam ağaçlarının gölgesinde, dik ve engebeli bir yoldan zorlukla yukarı çıkmadan önce bir saatten az bir süre geçmişti. Ağaçların ardında karanlık bir şekilde yükselen taş surlar, ötesindeki gökyüzüyle aynı derecede siyahtı . Gökyüzü, uçuşan küller gibi kalınlaştı; rüzgarlar yön değiştirdi ve buza dönüştü. Şimşekler çaktı; gök gürlendi—aniden, iri yağmur damlaları sağanak yağmurlara yol açtı. Lean'in maiyeti, dar, çamurlu yolda zorlukla ilerliyordu; atlarından inmiş ve çamura bulanmış birkaç muhafız, arabayı ilerletmek için birlikte çabalayarak arabanın arkasına bastırıyordu.

İleriye doğru. Onu su birikintilerinden çıkardılar; adım adım, santim santim ilerlediler. Şimşekler ilerideki yolu aydınlatırken, Apokrifanın sürekli beliren silüetini de belirginleştirdi .

Heybetli taş blok kalenin taş dış cephesini hiçbir pencere bölmüyordu. Tek girişi, gece gündüz, Üst Konsey tarafından bedensel ve irade güçleri ve sarsılmaz sadakatleri nedeniyle özel olarak seçilmiş Konsey muhafızları tarafından korunuyordu. Kral Philip'in Kraliyet Muhafızlarının katı protokolü bile bunların yanında sönük kalıyordu. Bu korunaklı duvarların içinde, yaşayan az sayıda insanın bildiği kutsal metinler yatıyordu ; Enoch, Jubilees, Devler, Süleyman ve diğerlerinin bir zamanlar kutsal kitap olan eksiksiz kitaplarından, bin yıldır yeryüzünde duyulmamış dillerde yazılmış eski parşömenlere kadar. Ve uzun zaman önce yıkılmış İskenderiye Yunan Kütüphanesi'nin eserlerinden , Büyük Tufan'dan sonraki yılları ayrıntılarıyla anlatan ve Yahudi tapınaklarından el konulan Asur kil silindirlerine kadar. En eski Haçlı Seferleri döneminden beri, Apokrif metinler Kilisenin var olan tüm sırlarını barındırıyor ve bunları gizli tutuyordu.

Lean, Kardinal'in neredeyse ezbere bildiği dört apokrif ciltte bulunan materyali aradı . Apokrif metinlerden herhangi bir şeyi çıkarmak kendi sağduyusuna aykırı olsa da, önündeki göreve daha iyi bir yaklaşım düşünemedi : Clement'i, aklı başında hiçbir insanın doğru olduğuna inanmaya cesaret edemeyeceği şeylere ikna etmek.

Dört ciltten ilki , en büyüğü olan Heykel Fizik'iydi . Bu cilt, Konsey manastırlarının ve iki Kapı Taşı'nın ayrıntılı açıklamalarını içeriyordu . Ayrıca her birinin tarihçesini de barındırıyordu. İlk Kapı Taşı, 876 yılında, hükümdarlığı sırasında gün yüzüne çıkarıldı. Papa VIII. John dönemine ait olan bu kazı alanı, İtalya'nın Papalık Devletleri sınırları içindeki Umbria'nın dağlık bölgelerinde yer alıyordu ve aynı zamanda eski bir Samnit yerleşimine de ev sahipliği yapıyordu. İkinci Kapı Taşı ise 877 yılında Papa VI. Stephen döneminde keşfedildi. Fransa'nın Auvergne bölgesinde, Loire Nehri'nin güneyinde, taş bir tepenin üzerinde monolit bulunuyordu.

Kitapların ikincisi Konsey Bildirileri idi. Bu kitapta Konseyin tarihsel üyeleri listelenmişti . Üst ve Alt Konseylerde görev yapmış her Papa ve konsey üyesinin listesi yer alıyordu. Ayrıca Konseyin iç tüzüğünü de içeriyordu.

Üçüncü bağlayıcı unsur , Papa Benedict XII tarafından 1336'da kaleme alınan Reformasyon Dışlamalarıydı. Bunlar, Papalık Fermanı olan Redemptor Noster'e yapılan kanonik değişiklikler veya dışlayıcı maddelerdi . Bu, Konseyin iki manastırını kendi istediği şekilde yönetmesine olanak sağladı.

uygun gördü.

Lean'ın aradığı metinlerin dördüncüsü ve sonuncusu, Üst Konsey tarafından Kapı Taşı Çevirileri olarak da adlandırılan Naramsin Çevirileri idi . Bu kırılğan ciltli sayfalar üç yüzyıl öncesine dayanıyordu ve topluca, özverili hizmeti ve bağlılığı sayesinde Fransız monolit yazıtlarını tek başına deşifre etmeyi başaran , Gardiens'li merhum bir rahip olan Naramsin'in adını taşıyordu. Bu çeviriler, Fransız taşının yüzeylerine oyulmuş garip dilin Latince bir karşılığını temsil ediyordu . Ve İtalyan taşındaki oymalar aynı olduğundan, Naramsin sayfaları hem Fransa'da hem de İtalya'da bulunan Kapı Taşları için çeviri görevi görüyordu.

Lean, dört metinden herhangi birinin, habersiz Papa'yı eldeki gerçek tehlike konusunda uyandırabileceğini biliyordu ; ancak adamı Lean'in kontrolü altına almak için dördünün de gerekli olduğunu da biliyordu . Apokrifanın kontrolü. Konseyin hayatta kalabilmesi için onun bunu görmesi sağlanmalı. Lean'in arabası durdu ve şiddetli yağmur altında iki sıra halinde toplanmış silüetleri görmek için kapıdan dışarı baktı; bu silüetler , Apokrifanın girişi olan devasa demir kayışlı kapıların iki yanında duruyordu.

Apokrifanın içinde ve büyük kapılarının ardında, duvar meşaleleri koridor girişini çevreleyen yirmi kadar kararlı muhafızı aydınlatıyordu. Karşı tarafta ise mızrak dipçikleri kapıya vuruyordu, ardından boğuk bir emir duyuldu: "Açın, Apokrifa Konseyi Kardinali Lean Hazretlerinin emriyle !"

İki muhafız demir parmaklıkları söktü ve kapıları açmak için büyük çaba sarf etti. Kardinal Lean Ve Kaptanı, şiddetli yağmurdan sıırıslıklam olmuş bir halde telaşla içeri girdi. İkisi geçerken muhafızlar eğildi. Kapılar gürültülü bir şekilde kapandı. Adımlarını hiç bozmadan , Lean ve Kaptan loş salonda gözden kayboldular, elbiselerinden damlayan su izleri , koridordaki meşale alevlerinin titrek yansımalarını yansıtan kaldırım taşlarının üzerinde belirdi.

Lean bir köşeyi dönüp koridorun sonuna yaklaşırken, altı muhafız aniden varlıklarını belli etti . Karmaşık oymalarla kaplı, parıldayan metal kaplamalarla bezeli ve değerli taşlarla süslü, yüksek ve gösterişli bir kapının önünde duruyorlardı . Kapının kilit taşının üzerinde Yunanca harflerle " APOCRYPHOS" kelimesi yazılıydı. Kapı çavuşu öne çıktı, eli havada ve avuç içi dışa dönüktü. "Dur!" Arkasındaki muhafızlar da aynı şekilde silahlarını kaldırdılar ve ağır demir zırhların şıkırtısı salonda yankılandı. Lean, çavuşun önünde durdu ve çavuş şöyle devam etti: "Şunun niteliğini belirtin— "

Lean elini hızla yana savurdu. "Vaktim yok!" Öne eğildi, avuç içini kapattı ve çavuşun kulağına geçiş sözlerini fısıldadı.

Asker döndü, topuklarını birbirine vurdu ve kapı muhafızlarına seslendi: " Sayın Kardinal Lean'e yol verin !"

Muhafızlar aceleyle kenara çekildi ve çavuş büyük piriç anahtarı kilide soktu. Kapı açılırken omuzlarını yüksek kapının tertemiz ahşap tahtalarına iyice bastırdılar. Kapı gıcırdadı ve yavaşça açıldı. Lean, muhafızlardan birinin uzattığı el fenerini alıp kapı aralığındaki yeni açılan boşluktan içeri girdi. Arkasından, devasa kapı yankılanarak kapandı . Yankı kayboldu ve orada, o durgunluğun içinde, bir sessizlik onu sardı. Karanlık, yalnızca kendi nefesi ve meşale alevinin düzenli yanma sesiyle bozuluyordu.

Lean, kararlı adımlarla karanlığın içinde ilerledi ve duvardaki meşaleleri yaktı . Kardinal karanlığı dağıtırken, devasa oda şekil almaya başladı. Duvarlarda sayısız kitap rafı sıralanmıştı. Raflar, Kutsal Makam'ın sırları olan el yazmaları, parşömenler ve yazılı kil silindirler gibi çok çeşitli metinleri barındırıyordu. Lean meşaleyi boş bir yere sabitledi.

Rafın kenarına monte edilmiş bir el feneri askısı. Önünde geniş, aydınlatılmış bir okuma masası vardı. Masanın etrafındaki birkaç ahşap tabureden birini kaldırdı ve hızla aşağı indi.

Birçok raf sırası vardı. Bir köşeyi döndü ve donakaldı; damarlarında buz ve korku akıyordu. Birkaç metre ileride, önünde bir tabure duruyordu. Taşıdığı tabureyi yere bıraktı ve diğerine koştu.

Lean yeni tabureye çıktı ve rafları aramaya başladı, her şeyi telaşla inceledikten sonra... Buldu onu—Heykelsi Fizik. Derin bir iç çekerek ve sanki ikinci bir nefes almış gibi, devasa kitabı aldı ve okuma masasına koştu. Kitabı masaya bırakıp , sandalyeye yerleşip kapağını açar açmaz, kalbi boğazına kadar geldi . Sayfaların bazıları eksikti.

"Hayır!" diye haykırdı, sayfaları çevirirken, eli ağzında, gözleri şaşkınlık ve derin bir dehşet karışımıyla parıldıyordu. Sayfaların neredeyse yarısı gitmişti—yırılmış . "Hayır. Hayır! Hayır!" Masadan fırladı ve kapalı kapıya doğru koştu.

"Hemen bu kapıyı açın!" diye bağırdı Lean, yumruğunu kapıya vurarak. Kilitte bir anahtar tıkırdadı ve yeni bulduğu güçle dolup taşarak ağır kapıyı iterek açtı.

"Arşivde kimler vardı?" diye bağırdı Lean.

Çavuş kekeleyerek, " Sadece, eee... Konseyin kardinalleri içeri alındı," dedi.

Lean onun yüzüne doğru eğildi ve hırlayarak, "Konseyin son üyesiyim. Sonuncusu! Başka kimse yok!" dedi.

"Peki ya Kardinal Masson?" diye sordu asker.

Lean birden geriye doğru sendeledi, yüzü korkunç bir şekilde buruştu. "Masson mu? Öyle bir kardinal yok."

"Bu Mason, ayetlerin sözlerini biliyordu, Sayın Üstadım! Emirlerim, izin verilmesini gerektiriyor..."

"Anahtarı ver bana!" diye araya girdi Lean. Asker itaat etti. Lean anahtarı cübbesinin altına sakladı.

"Emirlerinizi biliyorum, muhafız!" Lean kendini topladı. "Söyleyin bakalım, nasıl görünüyordu? Kardinal gibi mi giyinmişti?"—Lean kendi kırmızı cübbesini işaret etti— "

"Evet, Sayın Başpiskopos. Yeni seçilmiş bir Konsey üyesi olduğunu iddia etti. Kutsal Papa tarafından belirli kanonik kayıtları incelemek üzere gönderildiğini söyledi. Ve sizi oldukça iyi tanıyordu."

"Çavuş, Apokrif metinleri ziyaret etme sebebim, Kutsal Hazretlerine bu metinlere karşı yükümlülüklerini bildirmektir . Bilmediği şeyler hakkında nasıl emir verebilir ki ?"

"Sayın Yüksek Efendim, emirlerim şöyledir—"

"Tanrım," diye mırıldandı Lean, titreyen parmaklarının altında dalgın bir halde, gözleri odada volta atıyordu. Başçavuşun gözlerine tekrar bakmadan önce yere eğildi ve gözlerini kısarak, " Bu Kardinal Masson nasıl görünüyordu ?" diye sordu.

"Kendine çok güveniyordu — bir kardinal gibi davranıyordu. Boyunuz—sarı saçlarınız—açık teniniz—ah —ve bir kahverengi gözünüz, diğeri beyaz!" Asker sol gözünü işaret etti. "Bu gözüm kördü."

Lean'in yüzü kaskatı kesildi ve dişlerini sıktı. Böyle gözlere sahip sadece bir kardinal vardı.

"Lanet olsun ona," diye düşündü Lean. "Blasi— bunu kesinlikle üniversite ona yaptırmış olmalı."

Lean, şaşkın çavuşa, "Yanında kim geldi ? Koruma ekibi?" diye sordu.

"Yalnız geldi, Sayın Hazretleri— kendi atıyla."

"Tek başına mı?" diye homurdandı Lean. "Çavuş, ben onlarca muhafız ve zırhlı bir araba ile geldim . Bir kardinalin sarayın dışına, şehrin dışına, korumasız bir şekilde seyahat etmesinin garip olduğunu düşünmediniz mi ? Hem de at üzerinde?"

"Sayın Üstadım, bu Mason—yani bu adam—her geldiğinde bana az önce sizin kullandığınız kelimelerin aynısını fısıldadı. Yoksa içeri girmesine izin vermezdim . Emirlerim—"

"Emirlerinizi biliyorum!" diye patladı Lean. "Her geldiğinde,' dediniz —kaç defa, çavuş? Bu kapıları bu davetsiz misafire kaç defa açtınız?"

"Son günlerde çok oldu," dedi çavuş alçak sesle. "Yarın yine onu bekliyorum;

"Onu gözaltına alayım mı, Sayın Yüksek Hazretleri?"

Lean, Clement'in Apokrif metinler hakkındaki bilgisi olmadan Blasi'nin tutuklanmasının onu daha da kızdırabileceğini ve zaten kırılğan olan durumu daha da kötüleştirebileceğini biliyordu.

"Hayır, çavuş," diye yanıtladı Lean sakinçe. "Sadece Apokrif metinlere erişimini engelleyin. Onu tutuklamayın. Yeni Konsey onunla ne yapacağına karar verecek." Sonra aklına başka bir düşünce

geldi. "Hiçbir zaman bu pasajın sözlerini birine tekrarladınız mı?"

"Ben mi, Sayın Hazretleri? Hayır, yapmadım. Emir gereği bunu yapmam yasaklandı."

"Asla mı? Kendine bile mi?"

"Asla, Sayın Yüksek Majesteleri."

Adam neredeyse yirmi yıldır aynı kapının başında nöbet tutuyordu. Lean'in ondan şüphe etmesi için pek bir sebep yoktu. Sonra zihninde bir şey aydınlandı; kilitte anahtarın döndüğünü ve bir kapının açıldığını gördü. Karanlık gerçek ortaya çıktığında, onu hemen anladı. Kardinal Basiliste, bu sözleri itiraf etmesi için işkence görmüştü; bu da Blasi'yi Basiliste'nin cinayetiyle kesin olarak ilişkilendiriyordu.

"Bunu kimseye söylemeyeceksin. Öncesinde pasajın sözlerini değiştireceğiz."

Git. Arşivin eşliğinden kimse geçemez, benden başka kimse. Beni de yanına alıyor musun ?

"Gerçekten de, Sayın Komplocu. Evet," diye aceleyle onayladı çavuş.

"Bir şey daha: İzinsiz giren kişi yanında bir şey getirdi mi veya götürdü mü, hatta bir kağıt parçası bile olsa?" Çavuş şöyle cevap verdi: "İlk gün arşivden iki cilt çıkardı ve ben de onları geri vermesi konusunda ısrar ettim. Onu kızdırdım, ama yine de itaat etti. O zamandan beri elinde hiçbir şey götürmedi. Cübbesini elimden geldiğince inceledim, ama cesaret edemedim."

"Üzerinde arama yapılmasını talep ediyorum, çünkü o bir Konsey Kardinaliydi," diye patladı adam . Yanakları kızararak, yerdeki taşlara bakıp mırıldandı, "Tıpkı size yaptığım gibi, Sayın Kardinal."

Lean kaşlarını çattı. "Bu konuda daha fazla konuşma. Kapıyı kapat."

"Evet, Sayın Komplocu." Çavuş yüksek kapıyı sertçe kapattı ve Lean , cübbesinden anahtarı çıkarıp kapıyı içeriden kilitledi. Okuma masasına geri döndü.

Lean, Blasi'nin yırtılmış sayfalardan neler öğrenmiş olabileceğini değerlendirerek hasarı inceledi. Sayfaları bir bir çevirdi daha.

"Kahretsin!" Lean, eksik bir bölüme elini vurdu. Kitabın derinliklerine doğru arama yaptığında , Naramsin çevirilerinin tamamının çıkarıldığını keşfetti.

"Kahretsin onu!" Yumruğunu masaya vurdu; öfkesi raftan, zeminden ve belki de yerin ta derinliklerine kadar yankılandı. Lean, Clement aracılığıyla Blasi'nin sessiz kalmasını sağlayacaktı.

"Karga! Karga!" diye hırıltılı bir ses geldi, "Karga!" Şaşırın Lean başını kaldırıp bir şey gördü. Bir kitaplığın tepesine tünemiş, kanatlarını havada savuran bir karga vardı. Lean yavaşça ayağa kalktı. "Tanrı aşkına, bu nasıl olur—" Kuş, Lean'e doğru atıldı, tam gözlerini hedef aldı. Kardinal bir çığlıkla geriye sendeledi. Şimşek gibi, çığlık atan siyah tüyler, parlayan gagası ve pençeleriyle yüzünü parçaladı. Kan içinde ve kör olmuş bir halde Lean geriye doğru sendeledi, devasa bir rafa çarptı ve yere düştü. Raf geriye doğru sallandı ve karga havalandı. Dizlerinin üzerinde, gözlerini kandan arındırırken Lean, kuşu ilk gördüğü rafın tepesinde sakin bir şekilde tünemiş halde buldu. Yavaşça ayağa kalktı.

"Gıcırdama!" Lean omzunun üzerinden baktığında sallanan kitaplığın kendisine doğru düştüğünü gördü. Kolunu uzattı ve çığlık attı. Kitap ve raflardan oluşan bir çığ— dağ, ciltlerin heyelan gibi üzerine çöktü ve odayı en uzun boylu kişiye kadar sarstı. Kapı. Rafın kenarına monte edilmiş meşale, kitap yığınının üzerine düşüp onları alevlendirdi. Sonra her şey sessizleşti ; çatırdayan bir alev ve enkazın altında kalan bir kardinalin boğuk iniltisi dışında her şey. Bir anda, kuzgunun silueti dağılan bir duman bulutuna karışıp kayboldu.

"Sayın Efendim!" diye seslendi çavuş, uzun kapıya vurarak.

Kasanın altında, Lean kırık bacakları ve parçalanmış kaburgalarıyla bağlı halde yatıyordu. Her tarafı kitaplar ve raflarla çevriliydi. Duman yığının arasından süzülüyordu. "Tanrım! Bana yardım et! Muhafızlar!" diye bağırdı.

Duman, zeminin yüzeyinde yayıldı ve kapı eşiğinin altında, çavuşun çizmelerinin etrafında toplandı. "Bir koç getirin! Bütün askerleri çağırın! Hemen!" diye bağırdı çavuş adamlarına. Dağıldılar. Kapıya vurdu, "Kardinal Lean! Kapıyı aç!"

Zaman geçti ve duman yoğunlaştı. Askerler koçbaşıyla geri döndüklerinde, yüksek kapıya şiddetli bir şekilde vurdular; bunu yaparken gözyaşları sızladı ve boğucu çığlıklar yükseldi.

Ayakları önde yanarak kül olan bir kardinal.

~*~

Tesadüfen, kader Kardinal Blasi'ye iyi davranmıştı. Lean bir gün daha yaşasaydı, Blasi cinayetle suçlanabilirdi. Papa'nın apokrif metinler hakkında kapsamlı bir soruşturma başlatmaktan başka seçeneği kalmazdı. Ve bir soruşturma da sonuç doğurabilirdi.

Konseyn koruduğu sır açığa çıkmıştı ve Papa, Blasi yoksul bir mezarda çürürken bile, kesinlikle yeni bir Üst Konsey organı atardı . Bunun yerine, Blasi'nin yolu sihirli bir şekilde engellerden arındırılmıştı.

Apokrifa'nın alevler içinde kalmasından bir gün sonra, Papa'nın Muhafız Alayı Kaptanı Pitro, olayı araştırmak üzere görevlendirildi. Pitro bulgularıyla geri döndü: Kardinal Lean'in ölümü ve arşivin içeriğini yok eden yangın, sadece bir kazaydı. Konu kapatıldı ve Papalık, Basiliste'nin cinayetine ilişkin soruşturmasına, çok fazla acele etmeden devam etti. Kral Philip'in Papalık Sarayı'na yapacağı planlı ziyarete iki aydan az bir süre kala, sarayın zihinlerini ve dillerini meşgul eden şey siyasetti . Apokrifa ve sırları beklemek zorundaydı. Sonuçta, İngiltere Fransız topraklarının bazı kısımlarını işgal etmişti ve Philip, mevcut ateşkes altında, Kuzey'in kayıp topraklarını geri almak için Papa Clement'in yardımına ihtiyaç duyuyordu.

Sonraki ay boyunca Blasi, çaldığı kayıtlar üzerinde düşünmek için bolca fırsat buldu. Özellikle Naramsin Çevirileri onun için büyük ilgi uyandırdı.

Château Rouge'un mahremiyetinde, bu büyüleyici metni defalarca okudu.

Eğer bunlar gerçekse, diye düşündü hayretler içinde, o zaman kardeşimin hayaleti doğru söylemiş: bu anıt sadece Edward'ı Fransa'dan kovmakla kalmayıp, onu ve tüm ailesini ezme gücüne de sahip. İngiltere onunla birlikte.

Öğleden sonra erken saatlerde Blasi, Papalık Sarayı'nın manastır avlusuna adım attı. Julin'in iki hizmetçi çocuğuyla birlikte bahçede yürüdüğünü fark etti. Çocukların omuzlarında gümüş düğmelerle bezeli, gece mavisini uzun bir kumaş rulosu uzanıyordu. "Kardinal Julin! Bir dakikanızı ayırabilir misiniz?" diye bağırdı Blasi galerinin diğer ucundan. Yaklaşırken Julin, bir diğer kırmızı cübbeli Kardinal Firmus ile bir araya geldi. Firmus da saray gözetmeniydi ve görevleri onu saraydaki tüm kardinaller arasında en çok nefret edilen kişi yapıyordu. Firmus, saray işlerinin tamamını araştırdı, belgeledi ve doğrudan Papa'ya rapor etti. Kısacası , Firmus Papa'nın gözü kulağıydı ve sanki zaten Papa'yımış gibi davrandı. Bir sonraki Papa olarak seçildi. Ancak gerçekte, o sadece bencil ve meraklı birinden ibaretti. vücut.

Blasi , "Julin, Kardinal Toussain'in nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Firmus sözünü kesti: "Blasi, Majesteleri Kral Philip için üç şarap fıçısını işaretledin mi?"

Blasi, "Evet, dün sabah yaptım," diye kısa ve öz bir şekilde yanıtladıktan sonra Julin'e dönerek tekrar sordu: "Toussain nerede?"

Julin omzunun üzerinden bir bakış attı. "Biraz önce bizi takip ediyordu. Belki de..."

O—ah! Şimdi geliyor.”

Toussain, her iki kolunu da destekleyerek Manastır Galerisi'nin kemerli geçidinden içeri adım attı.

Katlanmış kalın, kare şeklinde mavi bir kumaş parçası.

Firmus yüzünü Cardinals oyuncularının arasına sokarak Blasi'nin dikkatini çekmeye çalıştı. "Toussain'in... Majestelerinin şişe kasalarını doldurup üzerlerine işaret mi koydular?

Julin bu soruyu hemen kesti. "Evet, yaptı. İki akşam önce."

Toussain nefes nefese ve bitkin bir halde gruba ulaştı. "Julin, eğer burada daha fazla durursan örtüyü düşürüp kirletecekler ," diye çıkıştı. Julin, üç hizmetçi çocuğun yüzlerinin buruştuğunu ve ayaklarının önemli bir ağırlığın altında kırırdadığını fark etti.

"Aman Tanrım! Sakın düşürmeyin! Ziyafet Salonuna!" diye bağırdı Julin hizmetkârlarına. Arkasını dönüp iki Kardinale selam verdi. "Blasi; Firmus." Hızla uzaklaştı, hizmetkârlar da peşinden gitti.

"Hemen arkadayım," diye seslendi Toussain arkasından. Blasi ve Firmus'a başıyla işaret ederek Julin'in peşinden aceleyle gitmeye hazırlanıyordu. Firmus onun önüne geçti, ellerini arkasında kavuşturdu ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Kutsal Hazretleri , şişe kasalarının paketlenip işaretlendiğini teyit etmemi istedi ," dedi önemli bir şekilde, uzun burnuyla Toussain'e bakarak. "Sanırım öyledirler?"

"Öyle de olmalı," diye karşılık verdi Toussain sert bir şekilde.

Blasi, bıkkınlıkla homurdandı, "Julin daha yeni Toussain'in şişeleri hazırladığını itiraf etti ." Firmus başını daha da geriye eğdi, Blasi'ye sanki çok yüksek bir yerden bakıyormuş gibi gözlerini kısarak baktı. "Evet, öyle yapmış, ama ben Toussain'in sözlerini duymak istiyorum, başkasınınkini değil . Ha, bir de, Blasi, Majesteleri için işaretlediğin şarap fıçılarının yanına bir nöbetçi koydun mu ?"

Blasi kaşlarını çatarak, "Gerek yoktu," dedi. "Şarap fıçılarında mahzenden kaçmaya kalkışılırsa, şahsen sarhoş olup ölmelerini sağlayacağımı söyledim ve böylece kaçmamaya karar verdiler." Dudaklarında kuru bir gülümseme belirdi.

Toussain kıkırdamasını zorlukla bastırdı.

Firmus'un kaşları çatıldı. "Kardinallerin bu şakalarını duymamış gibi yapacağım," dedi soğuk bir şekilde. "Blasi, belki de İngiltere ve Fransa'nın savaş halinde olduğunu unuttun."

Belki de Majesteleri zehirlenip ölürse, kişisel sorumluluğu siz üstlenmelisiniz."

Toussain'e dönerek şöyle devam etti: "Silahlı Muhafız, Muhafız Odasında değil.

Onu bugün gördünüz mü?

Blasi araya girdi. "Belki de şarap fıçılarının korumasız olduğunu çoktan keşfettiniz ve Kaptan Pitro'dan üzerlerine nöbetçi koymasını istediniz, değil mi? Eğer öyleyse, nöbetçi koyup koymadığımı sormanız oldukça anlamsız görünüyor." Firmus öfkeyle konuştu; ancak Blasi ona fırsat vermedi. "Yine de sordunuz, belki de niyetiniz bu olduğu için..."

Papa'yı, beni korkunç bir görev ihmalinde yakaladığınıza ikna edebilir misiniz? Firmus, bu senin planının tasarımı olabilir mi? Kendini olumlu bir ışık altında göstermek için mi? "Bana kötü bir ışık tutarak Kutsal Makam'ı mı kızdırdınız?" Firmus, bu suçlamaya Süleyman'ın Özdeyişleri kitabından bir alıntıyla karşılık verdi: "Ahmak bütün aklından geçenleri söyler; akıllı ise bunları sonraya saklar."

Toussain, Firmus'un daha önceki sorusuna cevap vererek diplomatik bir şekilde çatışmayı yatıştırdı. "Kont de Pointers o zamandan beri geldi ve Devlet Adamları Kanadı'nda bulunuyor. Sanırım Yüzbaşı Pitro'yu da orada bulabilirsiniz, Kardinal Firmus."

"Evet, elbette," diye onayladı Firmus, konuşmayı kendi sözleriyle sonlandırmak için can atıyordu. Toussain ve Blasi'ye dikkatlice başını salladı. "Kardinal Toussain; Kardinal Blasi." Blasi, adamın biraz kendine gelmesi için ona yeterli alan tanıdıktan sonra arkasından seslendi: "Ve oradan geçip de kendisini ilgilendirmeyen bir çekişmeye karışan, köpeği kulaklarından tutana benzer."

Firmus, Süleyman'ın Özdeyişleri Kitabı'ndan kendi alıntısıymış gibi algılayıp gözle görülür şekilde gerildi, ancak sanki hiçbir şey duymamış gibi yürümeye devam etti.

Toussain, sinsice yaklaşan bir gülümsemeyi gizlemek için dudağını ısırды. Blasi'ye doğru eğilerek fısıldadı, "Yüzbaşı Pitro orada, arkanızda." Avlunun en uzak tarafındaki kemerlere doğru ince bir işaret yaptı. "Orada, en uçtaki sütunun ötesinde. Bir muhafızla konuşuyor."

"Ah, aferin Toussain." Blasi sütuna doğru yürüdü. Arkasında Pitro'yu buldu ve kulağına fısıldadı. Pitro, Blasi'nin fısıldamasına başıyla onay verdi ve ardından muhafıza bir emir verdi; muhafız arkasını dönüp Büyük Mahzen yönüne doğru hızla uzaklaştı. Blasi, minnettarlıkla Pitro'nun omzuna hafifçe vurdu ve Toussain'in yanına döndü.

"Dostum, konuşmalıyız. Seninle paylaşmam gereken çok önemli meseleler var," diye ısrar etti Blasi, neredeyse yalvarırcasına. Toussain, diğer adamın neredeyse saplantılı bakışlarını, ellerinin bükülmesini ve istekli duruşunu gözlemledi. Blasi'nin omzunun üzerinden bakarak,

"Oğlan! Çabuk gel!" diye bağırdı. Büyük kulaklı bir şövalye adayı, kırmızı giysili Kardinallere temkinli bir şekilde yaklaştı. "Emnuh-ailesi?"

"Eminence, evlat," diye düzeltti Toussain. "Emm-ih-nence. Sen Kardinal Julin'in adamlarından birisin, değil mi?"

"Evet, sizin—evet efendim."

"Efendin ziyafet salonunda." Toussain, ağır ipek kumaşı pasaklı çocuğa uzattı.

"Şimdi bu kumaşı ona götür. Kardinal Julin'e Kardinal Toussain'in kısa süre sonra orada olacağını söyle. Ve eğer bu kumaşı kirletirsen, efendi, bunun hesabını vereceksin. Anladın mı?"

"Evet, Sayın Em-nuh-ınız."

Toussain içini çekerek malzemeleri uzattı. "Hadi bakalım. Çıkın gidin." Çocuk aceleyle çıktı.

Kumaşı alıp götürün. Toussain, "Mahzen olmaz. Oraya bir muhafız gönderdiniz ve kilerde de hizmetçilerim var. Şarap mahzeni kesinlikle özel bir yer." dedi . "Yeterince iyi," diye yanıtladı Blasi. Birlikte avludan ayrıldılar.

İki kırmızı cübbeli adam fısıldaşarak kaba ahşap merdivenlerden Boteillerie'ye çıktı . Toussain, hizmetçi olup olmadığını kontrol etmek için altı odayı inceledikten sonra Blasi'yi Şişe Deposu'na yönlendirdi; burada dolu ve boş raflardan oluşan bir labirentte ticaret yaptılar. Odanın arka köşesine geldiler. Burada, içeriye doğru yaklaşan birini fark edebilecekleri ve davetsiz misafirin aralarındaki fısıltılı konuşmayı duymasından çok önce bunu görebilecekleri için açık bir avantaja sahiplerdi. Blasi uzun süre konuşurken, Toussain'in yüzünde birbiriyle çatışan duygular belirdi: şok, şüphe, dehşet, tiksinti ve nihayetinde açık bir inanmazlık.

Blasi sözünü bitirdikten sonra, "Böyle saçma bir şeye nasıl inanmamı bekliyorsunuz?" diye sert bir şekilde sordu . "Sanki fantastik bir masal gibi!"

Blasi kendini savundu: "Bahsettiğim iki manastırı, Papalık vergi kayıtlarında yazılı olarak hiç gördünüz mü? Konseyin amacını hiç öğrendiniz mi?" Daha da iyisi, arşivinde neler saklıyor? Konseyin ve kardinallerinin neden her zaman kilise seçmeninden ayrı olduğunu biliyor musunuz? Toussain, Apokrif metinlerden kayıtlar gördüm . Size söylediklerim Tanrı ve Fransa huzurunda gerçektir. Cehennem kapılarını koruyorlar ."

"Yani, bana inandırmak istediğiniz şey şu," dedi Toussain yavaşça, "Apokrif Konseyi bu manastırları, aslında Cehennem kapıları olan taşları korumak için inşa etti?" "Bu taş kazınmış yazıları okuyan birinin cehennem kapılarını açabileceğine inanmamı mı istiyorsunuz ? Ve bu Kapı Taşları"—Toussain'in dudakları , ağzında zehirli bir tat bırakmış gibi kelimeyi telaffuz etmekte oyalandı— " tüm Fransa'yı kurtaracak mı? Blasi, yıllar boyunca Papalık çevremdeki meslektaşlarım tarafından bu kadar saygı gören bir saray kardinali olduğumu, aklım olmadığı için mi söylüyorsunuz?" diye homurdandı. "Senin gibi pervasız bir iddiaya bir aptal bile inanmakta zorlanabilir !"

"Bu doğru! Bunun anlaşılması zor olabileceğinin farkındayım Toussain, ama yemin ederim, bu doğru."

"Pekâlâ." Toussain dudaklarını sert bir çizgi haline getirdi. "Diyelim ki doğruyu söylüyorsun . Ayrıca, Blasi, Konsey'in manastırlarından birine girmenin bir yolunu bulabileceğini ve bu ağır korunan taşı bulup Cehennem Kapılarını açabilecek doğru büyüleri söyleyebileceğini varsayalım." Toussain , Blasi'ye dikkatlice baktı. "Böylece, o zaman iblislerini nasıl ikna edeceksin? "

"Emrinizi yerine getirecekler mi? Bu şeytanın dölü bu taştan fıskırdığında ne diyeceksiniz ? 'Gidin, İngilizleri yok edin!'" Toussain sert, neredeyse çığlık atan bir ses çıkardı.

Kahkaha attı. "Kafesten kurtulan bir kuş emre geri dönmediğine göre, bu Ruhlar neden özgür kaldıktan sonra sana itaat etsinler ki? Üstelik, sadece sözlerle bir taşı nasıl açıp kapatabilirsin ? Hayır, Blasi; sen hayal gücüne kapılmış, tutsak bir çocuk gibi konuşuyorsun !"

Blasi, "Kapı taşlarının açılıp kapanmasından çok daha fazlası var," diye karşılık verdi. "Bunlar kapılara benzer, ancak ne açılırlar ne de kapanırlar. Ruhlar onlardan geçebilir. Çeviriler, Kutsal Yazılar gibi ayet biçimindedir. Bu sözler, taşlar üzerindeki sözler sayesinde , ruhları onlardan çağırabilir veya onları geri gönderebilirsiniz." Toussain başını salladı. "Sorumu henüz yanıtlamadınız. Bu ruhları serbest bıraktıktan sonra neden sizin emirlerinizi yerine getirmek zorundalar?"

"Çeviriler, bu Kapı Taşlarından Ruhları çağırmanın ve onlara emir vermenin mümkün olduğunu doğruluyor!" Blasi, Şişe Odası duvarının kalın tahtasına yumruğunu vurarak, umutsuz ısrarında neredeyse çıldırmişti . "Ve dahası da var. Kısa bir süre önce kutsal bir vizyon gördüm . Crecy'de İngilizler tarafından öldürülen kardeşim Jean-Jacques bana geldi. Şunlardan bahsetti— "

"Bu saçmalığa yeter artık!" diye patladı Kardinal Toussain. "Ziyafet salonunda olmam gerekiyor . Belki kardeşinizin ruhunu ve bu taş cinlerinizi çağırabilirsiniz." Sana yardım etmek için. Ne Julin ne de ben, Blasi, bir soruşturma seni sapkınlıkla suçladığında yanında durmayacağız . Emin ol ki, istediğin gibi, çılgın hikâyeni Julin'e ileteceğim ve emin ol ki, o seni ateşli bir şekilde delirtecek.

"Ben de öyle düşünüyorum." Toussain arkasını döndü.

"Hayır, durun bir dakika," diye seslendi Blasi arkasından.

Toussain konuşurken durmadı veya arkasına dönmedi. "Bu konuşmayı sizinle hiç yapmadım ve eğer yaptığınızı iddia ediyorsanız—"

"Kayıtları kendi gözlerinizle görmek ister misiniz?" Blasi şişe raflarının arasından yol açtı . "Bende varlar."

Toussain aniden durdu ve çenesini ovuşturdu. Blasi'nin anlamsız iddialarına rağmen, eğer Konsey'in bu kadar uzun zamandır kıskançlıkla koruduğu o gizli sırra gerçekten erişim izni verilirse , hiçbir Kolej Kardinali Konsey kayıtlarına göz atmayı reddetmezdi.

"Öyleyse bana bu kayıtları gösterin. Kendi gözlerimle şahit olayım ve kendi gerçeklerimi toplayayım. Eğer ikna ediciyse, daha fazlasını dinleyeceğim. Değilse, kayıtları size geri vereceğim – ancak Julin ve beni bu çılgınlıkla rahatsız etmeyi bırakmanız şartıyla. Bu konuda bizimle hiç konuşmadığınızı unutacaksınız . Blasi, bu konuda bana söz verebilir misin ?"

"Evet, sizde var. Peki ya sizinki ? Bu kayıtları ne pahasına olursa olsun koruyup , her yaprağı kendi özel incelemenizden sonra geri iade edeceğinize dair sözünüzü alabilir miyim ?"

"Onlara ihtiyacım yok. Hepsini geri vereceğim ; sözüm de aynı şekilde verilmiştir."

"Pekala o zaman." Blasi rahatlamadan neredeyse yere yığılacak gibiydi. Arkadaşları da onun gördüklerini görünce müttetikler edinebilirdi. "Ve doğruyu söylediğimi anladığınızda, sizden bir özür bekleyeceğim."

"Bu da aynı işi görür," diye güldü Toussain, ama düşünceli bir şekilde. Bu adam deliliğinde ne kadar da gülünçtü. Yine de Apokrif kayıtları—

"Anlaştık."

"Kayıtları gün ağarmadan size getireceğim. Onları mahzene indireceğim." Blasi oradan ayrıldı.

Toussain, Blasi'nin avluyu geçmesini izledi ve Boteillerie'den ayrılmadan önce bekledi. Her şeyden önce, adam bu deliliği başkalarına da söylemiş olabilir ; Toussain'in emin olduğu üzere, iki hafta geçmeden Engizisyon işkence aletinde son bulacak biriyle aynı ortamda bulunmak hiç de iyi olmazdı .

Anlaşıldığı üzere, Blasi ertesi sabah mahzende bekliyordu. Toussain'e, Heykel Bedeni ve çeşitli diğer ciltlerden kopardığı Apokrif sayfalarını verdi; toplamda neredeyse yüz sayfa. Büyülenmiş bir şekilde kısa bir okuma süresinin ardından, Toussain dehşet içinde Blasi'nin doğruyu söylediğini fark etti.

"Hepsi doğru," diye düşündü sersemlemiş bir halde, "Hepsi." Günün geri kalanını çalışma odasında, hareket etmeden, yemeden ve içmeden geçirdi; eski yazılar etrafına dağılmıştı. Karanlık çöktüğünde, bir kabusun sisinde uyanmaya çalışıyormuş gibi sendeleyerek ayağa kalktı. "Hepsi doğru," diye fısıldadı boş odaya. Sayfaları dikkatlice toplayan Toussain, Kardinal Julin'i aramaya gitti.

Avignon Şehri ~ Papalık Sarayı ~ Haziran 1347

Papalık Sarayı'nın Konklav Salonu, dini sahneleri betimleyen duvar resimleri ve Papalık ileri gelenlerinin resimleriyle kaplıydı. Flaman duvar halıları, gösterişli odaların üzerinde yüksekte asılı duruyordu. Salon, yükselen duvarların altında uzun ve geniş bir şekilde uzanıyordu. Zemini, tavanın devasa ahşap kirişlerinin altında bir okyanus gibi yayılıyordu. Kemerli kirişler... Çatı, ters çevrilmiş bir gemi gövdesini andırıyordu, belki de Nuh'un yolculuğuna bile uygun bir yapıydı. Salon, sarayın konuk odası olarak hizmet veriyordu; ziyaret eden devlet büyükleri için bir süitti ve her türlü etkinlik için uygundu. Kral.

Muhafızlar ve hizmetkarlar, Kral Philip'in eşyalarını açıp kapatırken salonun girişinden sürekli girip çıkıyorlardı.

Bavullar. "Yol açın!" diye bir ses kapının dışından gürlledi. Mızrak taşıyan muhafızlar içeri girerken giriş yolu boşaldı ve şişman bir Kardinali Konklav Salonu'nun en uzak ucuna kadar eşlik ederek götürdüler . Girişten geçip, özenle dekore edilmiş Ziyafet Salonu'na girdiler ve aniden durdular.

Odanın ortasında büyük bir yemek masası vardı. Kral Philip, masanın en yüksek sırtlı koltuğunda yalnız başına oturmuş, kuzu etinin tadını çıkarıyordu. Tek başına yemek yiyordu. Önünde, altın ve gümüş tabaklarla dolu bir masa duruyordu. Yanında ise, şarap kadehini her an doldurmaya hazır bir uşak duruyordu .

Muhafızlardan biri mızrağını yere vurdu ve salona seslendi: " Kutsal Makam Kardinali Julin, Fransa Kralı Majesteleri Philip ile görüşmek istiyor."

Philip, ağzı et dolu halde öksürerek, "İçeri buyurun!" diye bağırdı.

Muhafızlar Kardinal Julin'in ilerlemesine izin verdiler ve arkalarını dönüp salondan dışarı çıktılar. Sonra ikisi de geride kaldılar ve girişin iç kısmının yanında donakaldılar . Julin masaya yaklaştı ve eğildi. "Majesteleri."

Philip başını kaldırıp, yağlı çenesini umursamazca silerek, "Her zaman olduğu gibi, Kardinal, mutfaklarınız benimkilerle yarışıyor ; hizmetiniz ise kıyaslanamayacak kadar mükemmel. Teklifimi düşündünüz mü?

Mutfaklarımın ve ziyafet salonumun başına geçmenizi istiyorum, Julin? Şu anda sahip olduklarınızın iki katını size vereceğim . Kutsal Hazretleri için şu anda yaptıklarınızdan daha fazlasını beklemiyorum." dedi.

Julin gülümsedi ve kraliyetin yemek övgüsünden utanarak tekrar eğildi. "Çok onur duydum Majesteleri, ancak hizmetim Kilise'de kalmalı." Philip başını salladı.

Hayal kırıklığıyla başını salladı.

"Şey." Philip gümüş bir tepsiye işaret etti. "Görünüşe göre bu sefer uşağımı bile şaşırtmışsın Julin. Ne var?" Tepside iki minyatür yağ lambası, üç ayaklı porselen bir alet ve bir teneke su duruyordu. Ortada, ejderha resimleriyle ince işlenmiş, ipek astarlı bir kutu ve içinde tek bir yumurta bulunan derme çatma bir saman yuva vardı .

"İzin verir misiniz?" diye sordu Julin.

Philip, resmedilmiş ejderhalara bakarak, "Elbette, yapabilirsiniz," diye onayladı.

Julin parçaları bir araya getirdi. "'Cenova'dan bir ticaret gemisinden aldım. Hoşunuza gideceğini düşündüm ." İki lambayı ve tenekeyi yerine yerleştirdi. Ardından yumurtayı alıp düzeneğin içine koydu. "Lambaların yakılması gerekiyor."

"Bir alev getirin," diye parmaklarını şıklattı Philip. Uşak gitti ve bir alevle geri döndü.

Julin lambaları yaktı. "Lambalardaki yağlar güzel kokuyor. Şimdi, siz yemek yerken yumurta pişiyor ve yemekten sonra yenebilir." Bir alev, yumurtanın altındaki su kabını ısıttı . Başka bir alev ise yumurtanın arkasında, içbükey bir yansıtıcı plakanın önünde yanıyordu. Odaklanmış ışık

Yumurtanın içine bir bakış imkanı sundu.

Philip içeriye baktığında, opak bir parlaltı içinde asılı duran yumurtanın daha koyu sarısını gördü . "Bundan mutlaka almalıyım. Bu üç ayaklı aletin adı ne?"

"Adına ne dersiniz deyin. Majesteleri, sizindir," diye gülümsedi Julin, uşağın önünden uzanarak Philip'in kadehini yeniden doldurdu. "Sizinle yalnız konuşabilir miyim?"

Philip uşağı geri çevirdi ve elini bir sandalyeye doğru uzattı. "Otur, Julin. Konuş." Julin kendini sandalyeye sıkıştırdı.

Philip, sırtırken aniden "Yumurta penceresi," diye mırıldandı.

"Majesteleri?"

Philip, ejderha motifleriyle süslü üçayaklı sehpaye işaret ederek, "Adı şu ..." dedi. "Yumurta penceresi—çünkü içine bakabiliyorum."

"Yumurta Penceresi—gerçekten de mükemmel bir isim." Julin boğazını temizledi. "Majesteleri, eğer izin verirsiniz—anladığım kadarıyla Edward ve Crecy'deki talihsiz olaylarla ilgili olarak Kutsal Hazretlerinin tavsiyesini almak için geldiniz ."

"O zaman birileri sizi yanlış yönlendirmiş," dedi Philip, soğuk ve mesafeli bir tavırla. "Tavsiye su gibidir ; her yerde ve sürekli değişir. Tavsiyelerim var. Paris tavsiyelerle dolu. Ordulara ihtiyacım var."

"Size daha açık konuşabilir miyim, Majesteleri?" diye fısıldadı Julin öne eğilerek, konuşurken kapı muhafızlarına bir anlığına göz attı.

"Muhafızlar! Bizi yalnız bırakın!" diye seslendi Philip. Askerler büyük salondan çıktılar ve kapalı kapıların ardında kayboldular. Philip arkasına yaslandı ve Julin'in Apokrif metinlerdeki Gardiens Kapı Taşı'ndan ve bunun İngilizlere karşı bir silah olarak potansiyel kullanımından bahsetmesini dinledi. Julin, kralın kendisine kontrolü ele geçirmek için yeterli asker göndererek nasıl yardımcı olabileceğini açıkladı. Kapı taşının.

Julin, açıklamasını özetleyerek, "Dolayısıyla, anlayabileceğiniz gibi, durum son derece vahim ve yardımınız hayati önem taşıyor" dedi.

"Ah, gerçekten de! Tabii ki; tabii ki," dedi Philip, son et parçalarını yutarken. Philip başını eğdi, bir peçete kaptı ve ağzına bastırdı. Boğulma sesleri yükseldi. Kralın yüzü kıpkırmızı oldu.

Julin oturduğu yerden kalktı. "Majesteleri ?" Julin masadan bir bardak su aldı .

Philip peçeteyi düşürdü, başını geriye attı ve kahkahalara boğuldu, salon onun neşesiyle yankılandı. Kıkırdamaları arasında öksürerek, "Ruhlar— hayalet orduları mı? Evet, onu hayaletlerimle yok edeceğim. Gerçekten! Güvenilir hayaletlerimle!" dedi. Philip gözlerini tavana dikti ve melodramatik bir alaycılıkla bağırdı, "Defol git Edward, yoksa ben

"Hayaletlerimi üzerinize çağıracağım!"

Julin kadehi yere bıraktı ve morali bozulmuş bir şekilde sandalyesine geri çöktü. "Majesteleri, ciddiğim ."

Philip'in yüzü asıldı. Dirseğine yaslanarak öne eğildi ve öfkeyle fısıldadı: "Ben de öyleyim!"
Julin, Crecy'de çoktan bir Hayaletler ordusu kurdum . Onları geri getir. Ordularımı geri getir. Edward'dan ölümlerinin intikamını almalarına izin ver. Taşın böyle bir sihir yaratabilir mi?

Julin daha ayrıntılı bir açıklama yapmaya çalıştı. "Gatestone bir çeşit makine, ama..."

Philip kollarını masanın üzerinde kavuşturarak sözünü kesti: "Peki, diyelim ki bu hayaletlerinizi serbest bırakabilirsiniz . O zaman ne olacak? Edward'ı yok etmelerini nasıl isteyeceksiniz? Söyleyin bana, Julin, hayaletler nasıl öldürür? Belki de Edward'ı korkutup öldürürler?" Kapıyı sertçe kapattı.

Yumruğunu masaya vurdu. Julin irkildi ve geriye yaslandı. "Saçmalık! Sıcak bedenlere, erkeklere ihtiyacım var."

"Savaş eğitimi almış biri! Silaha ihtiyacım var. Paraya ihtiyacım var. Edward'ı korkutmak isteseydim , kellesini ve öldürdüğü tüm Fransızların kelleleriyle dolu gemileri de beraberinde getirtirdim !" Philip'in gözleri buz gibi hançerler gibiydi ve Julin bakışlarını aşağı indirdi.

Philip kendini topladı ve sandalyesine yaslandı. "Ne yazık ki, Kardinal, inançlarım sizin kadar -nasıl desem- incelikli değil . Ben savaşların kan, ter ve iyi donanımlı ordularla kazanıldığını görüyorum , hayaletlerle değil. Avignon'a tavsiye, dua, vaat ya da sihirli taşların hikâyelerini dinlemek için gelmedim . Bildiğim gibi, Kutsal Makam hem Fransa'dan hem de İngiltere'den vergi topluyor. Fransa'nın savunması için bu paralara ihtiyacı var ve ben de Fransa adına, hizmet eden Kralı olarak geldim."

"Majesteleri, anladığım kadarıyla adamlarınızdan sadece birkaçı sizinle birlikte—"

"Hayır, Kardinal; benim inancım şu. Bence Kutsal Hazretleri sizi buna teşvik etti. Bence Kutsal Hazretleri bana borç vermek istemiyor ve beni bana başka bir söz vermeye gönderdi— bu sefer ise lanetli bir Hayaletler ordusu." Philip yumurtayı aletten aldı, arkasına yaslandı ve soymaya başladı. "Clement'e küçük hilesinin başarısız olduğunu bildirin."

Julin sandalyesinden fırladı. "Hayır! Kutsal Hazretleri beni göndermedi! Size anlattığım her şeyden habersiz ! Ve öyle kalmalı!"

Philip donakaldı, gözleri titreyen Kardinale dikilmişti.

Julin zorlukla yerine oturdu ve başını eğdi. "Affedin beni, Kutsal Hazretleri. Ben bir Akılsız aptal."

Philip yumurtasını soymaya geri döndü. "Senin hakkında tahmin ettiğimden bile daha fazlası var."

Şunu düşün Julin; eğer Papa bana Fransa ve İngiltere'den toplanan vergilere eşit bir borç verirse, askerlerimden bazılarını senin saçma davana ödünç vermeyi kabul edeceğim .

Eğer Kutsal Hazretleri bunu reddederse, belki herkes Kutsal Hazretlerinin bu sapkın taşı nasıl gizlediğini öğrenebilir ."

"Ama Majesteleri! Bundan bahsetmemelisiniz—"

"Bana ne yapmamam gerektiğini söylemenize izin vermeyeceğim , Kardinal," diye kararlılıkla karşılık verdi Philip. Masanın üzerinden eğilerek fısıldadı, "Borçlarımı güvence altına alın, siz de askerlerinizi alın. Anlaşma bu. Şimdi dinlenmeliyim."

"Majesteleri-"

"Yeter artık, Julin. Hiç konuşmadık." Philip arkasını dönüp koridorun karşısına bağırdı, "Vale, ben "Bitti! Muhafızlar, içeri girin!" Muhafızlar tekrar ortaya çıktı. "İyi kalpli Kardinali dışarı çıkarın! Ve odamı boşaltın! Bu akşam başka ziyaretçi istemiyorum!"

"Evet, Majesteleri." Julin ayağa kalktı, eğildi ve suratı asık bir şekilde muhafızların peşinden kapıya kadar gitti.

~*~

Ertesi gün, Philip ve Clement, noterlerden oluşan bir heyetle birlikte Hazine Salonu'nda toplandılar. Ancak o zaman Clement, Philip'in kredi talebinin oldukça büyük bir miktarda olduğunu, Papalık Sarayı'nın inşaatını yavaşlatacak kadar önemli olduğunu fark etti. Dedikodular yayıldı; fısıltılar koridorlarda yankılandı. Toplantılar iyi gitmiyordu ve çoğu Papalık yetkilisi, öfkeli Papa'yı rahatsız etmemeleri gerektiğini artık gayet iyi biliyordu. Çoğu ayrıca Clement'in Philip'e bir pay, bir söz ve bir duadan başka bir şey sunmayacağından da emindi. Öfkeli ve korkmuş olan Julin, Toussain'e yaklaştı; o da aynı derecede endişeyle Blasi ile konuştu. Eğer Clement niyetlerini öğrenirse, üçünü de Kolej'den atabilir, aforoz edebilir ve hapse attırabilirdi. Blasi onların korkularını yatıştırdı ve imkansız gibi görünen bir görevi içeren bir ağ örmeye başladı .

Öğle vakti Blasi, Muhafızlar Salonu'na girdi, bir muhafıza yaklaştı ve kulağına fısıldadı. Muhafız birkaç kez başıyla onayladı ve Blasi ona bir mektup ve bir altın sikke verdi.

"Kimseye tek kelime etme. Şimdi hazır ol, geliyor," diye emretti Blasi gözlerini kısarak.

"Evet, Majesteleri," diye eğildi muhafız, Blasi hızla uzaklaşırken. Bir an sonra, gelen kişi Sayın Yetkililer Kanadı'nda bulunan Kardinal Firmus, Muhafız Salonu'na girdi. Talimatlara uyarak, muhafız Firmus'a yaklaştı ve mektubu kendisine sundu.

"Majesteleri," diye eğildi muhafız.

"Evet, nedir o?" diye homurdandı Firmus.

“Bu yaprağı avluda buldum. Bir muhafızın emri gibi görünmüyor . Belki de önemli bir şeydir?”

Firmus mektubu okudu, dudaklarını büzdü ve muhafızın gözlerine baktı.

"Okuma biliyor musun?"

"Hayır, sayın Majesteleri."

"Öyleyse, ne olmadığını nasıl kesin olarak bilebilirsiniz?"Firmus ona soru sordu.

Muhafız savunmacı bir tavırla karşılık verdi: "Bu tür emirlerin görünüşünü biliyorum; neredeyse hepsi aynı görünüyor. Bu yaprakta soylu bir işaret yok."

"Bu yaprağı herhangi birine gösterdiniz mi?"

"Bunu daha yeni buldum. Bunu ilk gören sizsiniz."

"Güzel, o halde geri getirilmesini sağlayacağım. Bu yaprağı kimseyle konuşmayacaksın. Onu sen bulmadın. Anlıyor musun asker?"

"Evet."

"Böyle bir şey duyarsam, açıklama için sizi çağıracağım; şimdi görevinize geri dönün."

"Evet, Majesteleri," diye eğildi muhafız ve uzaklaştı. Firmus etrafına bakındı, gözlerinde açgözlülük ve suçluluk vardı; mektubu göğsüne sıkıca bastırdı ve tekrar okudu:

Bunlar Majestelerinin şartlarıdır: Majestelerini ikna eden Kardinale, kredinin onda birini gizlice _____ verecektir.

Tam miktarı ödeyin. Eğer borç ilk talebinden daha fazla olursa, Majesteleri ayrıca Kardinalin tüm fazlalıkların onda birini hak ettiğini de kabul eder . Bu yaprağı yakın. Kimseye konuşmayın—

Firmus koridorlarda meraklı gözler aradı. Kimseyi görmeyince mektubu cüppesinin altına sakladı ve hızla uzaklaştı; Blasi'nin onu uzaktan gölgelerde izlediğinden habersizdi.

Bir saat içinde Firmus, sarayın Dört Pencere Odasında durarak Clement'i Philip'in istediğinden bile daha büyük bir kredi vermeye ikna etti ve daha yüksek ve daha fazla faiz önerdi. Sık sık yapılan geri ödemeler. Tartışma kızıştı. Firmus, Clement'i nadiren bu kadar kızgın görmüştü. Ancak Clement, devlet işlerinde sık sık Firmus'un tavsiyelerine başvururdu. Tesadüfen , Papa isteksizce de olsa Kardinal Firmus'un önerilerini kabul etti.

O akşam Kral Philip ve Papa Clement belgeleri imzaladılar. Bu işlem sonucunda Philip, Edward'ın kesik başını hayal etti, Firmus kendini Papalık tahtında gördü ve Blasi ölen kardeşlerinin yüzlerini hatırladı. Toussain ve Julin kendilerini Fransa Kardinalleri olarak görürken, Clement devasa Papalık teşkilatının kurulmasında daha fazla gecikme öngördü . İşlem herkesi memnun etti; Clement, hazinedarları ve diğerleri hariç herkesi.

Papalık Saray Nazırı.

Ertesi sabah Kral Philip, Kardinal Julin'i Konklav Salonu'na çağırırdı.

Philip, Kardinal Firmus'un önünde, el ele tutuşmuş bir şekilde, nöbetçi sandalyesinde oturuyordu; Julin'in adı anons edildiğinde. Kardinaler birbirlerine baktılar. Her ikisi de diğerinin işiyle ilgili meraklıydı , ancak hiçbiri diğerinin yanında açıkça konuşmaya cesaret edemedi.

"Ah, Kardinal Julin, buyurun," diye el sallayarak onu öne çağırırdı Philip.

Julin eğilerek selam verdi. "Majesteleri."

Philip, Firmus'a döndü. "Kardinal Firmus, ne diyordunuz?"

Firmus boğazını temizledi. "Majesteleri, bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını sormaya geldim."

"Kutsal Hazretleri, kraliyet misafirlerinin ihtiyaçlarını karşılamak için bir Kardinal mi gönderiyor? Ben kendi hizmetkâr ordumu getirdim. Bu kadar özel muameleyi hak edecek neyim var?" Philip çenesini ovuşturdu.

"Tam olarak değil, Majesteleri." Firmus boğazını temizledi ve Julin'e şöyle bir baktı.

"Majesteleri, eğer uygun görürseniz , sizinle yalnız konuşabilir miyim ?"

"Gerçekten de öyle. Kardinal Julin, lütfen bekleyin. Kardinal Firmus, lütfen yaklaşın." Julin eğilerek salondan ayrıldı.

Firmus fısıldayarak, "Majesteleri. Bendim , kredinizi ben sağladım. Tazminatı görüşmek için geldim ." dedi.

Philip kıkırdadı. "Görüyorum ki Kilise de kendi yolsuzluklarından muaf değil. Pekala, Kardinal, Saray mahzeninde üç fıçı şarap hakkım var. Birini size bırakacağım ; elbette buna hediye diyeceğiz."

Firmus kıvrandı. "Bunu kabul edemem, Majesteleri. İzin verirsiniz, borcun onda biri hakkında konuşmak istiyorum ."

Philip şaşkına döndü. "Onda bir mi? Kredinin onda biri mi, tazminat olarak?"

"Onuncu olarak, Majesteleri, Kutsal Papa'yı krediyi vermeye ikna ettiğiniz için teşekkür ederim."

Philip kaşlarını çattı. "Size ne sunuyorsam onu alın, Kardinal. Bu bile fazlasıyla yeterli. Şimdi, şarap ister misiniz?"

"Kutsal Hazretleri buna asla izin vermeyecek. Majesteleri, anlaşmamızın şartlarını açıklayan sayfa bende ."

Firmus sayfayı cüppesinden çıkardı ve Philip okudu. Kaşlarını kaldırdı .

"Bu ne saçmalık? Bunu benim hakkımda kim yazdı?"

"Bunun farkında değil misiniz, Majesteleri?"

"Ben öyle bir şey söylemedim! Tazminat konusuna gelince, bu konuda sessiz kalacağım!"

Philip kağıdı yeleğinin içine sakladı. "Eğer siz veya Kardinal Julin'in bana yaklaşıp kredinin bir kısmını kendinize aldığınızı herhangi birine söylerseniz , bunu O'na bildireceğim."

"İkinizin de ona karşı komplo kurduğunu biliyorsunuz. Sessizliğimi yeniden gözden geçirmeden önce beni yalnız bırakın !"

"Evet, Majesteleri." Yüzü asık bir halde Firmus eğildi ve odadan çıktı. Dışarı çıktığında Julin'e baktı ve kaşlarını çattıktan sonra aceleyle koridordan aşağı kaçtı.

Kral, "Kardinal Julin'i içeri alın," diye emretti. Muhafızlar emre uydu.

Julin yaklaşırken Philip yeleğinden kağıdı çıkardı ve iki parmağı arasında yavaşça yelpaze gibi açtı. Julin'e baktı ve Julin de Blasi'nin notu olduğunu bildiği kağıda baktı . Philip kahkahalarla güldü ve yaprağı yeleğine geri koydu.

"Çok beceriklisin Julin. Rahat ol; her şey yolunda," diye kıkırdadı Philip. "Ben sadece seni kredimi güvence altına almaya ikna ettim ve sen de bunu iyi yaptın. Seni Kutsal Papa'nın gözünde tehlikeye attığımı unutabilirsin ." Tekrar güldü. "Kutsal Papa'nın seni asla göndermediğini biliyordum." Sizi çok iyi tanıyorum. Ah, Kardinal Firmus da ödülünüzü almak için geldiğinize inanıyor . İkinizden herhangi biri bu konuda bir şey itiraf ederse, size şunu bildireceğimi söyledim: Konuyu Kutsal Hazretleri ile paylaşın."

"En içten teşekkürlerimi sunarım, Majesteleri." Julin gülümseyerek eğildi.

"Şimdi, hayaletlerin sihirli taşına gelince, askerlerimi size kesin şartlar altında vereceğim . Birincisi, Kutsal Hazretleri bundan asla haberdar olmayacak . İkincisi, adamlarım sadece birkaç günlüğüne hizmetinizde olacaklar."

"Pekâlâ, Majesteleri," diye yanıtladı Julin.

"Yüzbaşı Bourne ve adamları size teslim edilecek. Gizlilik gerektiren konularda ona güveniyorum. Tüm meseleyi yalnızca o bilecektir. Adamlarıyla konuşmayın; onlara o komuta edecek."

"Elbette, Majesteleri."

"Şu anda Avignon'da ve yanında iki yüz adam var. Bu yeterli olur, değil mi?"

Julin başını salladı, "Hayır, kesinlikle değil. Çok fazla."

"Size İngiltere ile savaş halinde olduğumuzu hatırlatmak isterim. Bourne, askerlerinin saflarının gereksiz bölünmelerle zayıflamasını önlemek için onları bir arada tutuyor. Komutanlığına ve içgüdülerine güveniyorum. Kraliyet Muhafızlarımın en iyisi o ve saflarını veya komutasını kısa bir süreliğine bile olsa bölmekle onu rahatsız etmeye gerek görmüyorum. Dolayısıyla, teklif iki yüz kişi ya da hiç kimse şeklinde. Hangisi , Kardinal Julin?"

"İki yüz, Majesteleri." Julin içini çekti.

Kral geçirdi, derin bir nefes aldı ve sandalyesine yaslandı. Sonunda, sadece Kral, Julin'e baktıktan sonra şüpheyle bakışlarını kıstı. Ve o dışarıdan sonsuz gibi görünen anda, Julin başını eğdi, Kral'ın tüm teklifi yeniden gözden geçireceğini ve onu öfkeyle kovacağını yarı yarıya bekliyordu. Sesin yokluğunda ve aşağıya doğru donmuş bir bakışla hapsolmuş halde, Julin, ölüm sessizliğindeki salonun sürekli yaklaşan genişliğinin ağır baskısını hissetti.

Omuzlarında taşıdığı yük— uzun süren sessizlik kulakları sağır ediyordu. Boynunda ve yüzünde giderek artan bir endişe yarıyordu; ve kendi yüksek tavanlı salonundan kaçmaya tamamen istekliydi. Eğer ona aniden böyle bir izin verilmiş olsaydı, durum tam tersi olurdu.

Kral Philip sonunda sert bir sesle, "Tamam," dedi. "Şimdi bana tüm ayrıntıları anlatın: Yüzbaşı Bourne sizi ne zaman ve nerede görevlendirecek ve ondan ne istiyorsunuz?"

[4. Bölüm Sonu]

Bu edebi eser yaratıldı .

d yalnızca şu amaçla ithaf edilmiştir :

Edgar Allan Poe (1809—1849)

— Mirası hepimizin içinde yaşamaya devam etsin —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~